

»Agenda 2000«. Om det kan lykkes, kan ingen sige i dag, men vi kan ikke forestille os lige nu i hvert fald stærkere anstrengelser fra medlemslandene og det tyske formandskab for at få det løst i løbet af de kommende måneder.

Derfor vil jeg sige – simpelt hen ud fra et overordnet ønske om at få løst »Agenda 2000« som led i vores overordnede arbejde for at styrke udvidelsesprocessen – at jeg tror, vi skal holde os på det spor, vi har, og mase på af al kraft for at finde de kompromiser, der skal til.

Jeg synes egentlig, at det tyske formandskab har formuleret det meget godt. Man har sagt: Lad nu alle 15 lande åbent og direkte lægge deres ønsker til »Agenda 2000« på bordet og lad os så finde de nødvendige kompromiser. Det er den fase, vi er i nu, og det er det arbejde, der skal gøres i Rådet. Det er først og fremmest dér, kompromiset skal findes.

Pernille Frahm (SF):

Det er jo en ganske hård proces, vi skal i gang med, med den her udvidelse. Især er det jo en ganske hård proces for ansøgerlandene. Ikke desto mindre er der nogle af dem, som er ret sikre på, at de vil være parate til at indgå helt og fuldt i samarbejdet år 2000. Deres store spørgsmål er: Vil Unionen være parat til at modtage dem? Vil »Agenda 2000« være på plads? Vil EU overhovedet vide, hvilke krav der skal til, for at man kan optage nogen?

Mener statsministeren set i lyset af det, at en svækket Kommission vil være i stand til at få gennemtruffet de forhandlinger, der skal til, så man kan sige klart ja eller klart nej til nye ansøgerlande og klart redegøre for betingelserne for, at de kan blive optaget?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke situationen med hensyn til udvidelsen nu er så dystre, at man i hvert fald kan konstatere, at der faktisk ikke var dækning for den meget optimistiske beskrivelse af udvidelsen, som statsministeren gav udtryk for i debatten op til Amsterdamtraktaten.

Er det ikke korrekt, at Amsterdamtraktaten faktisk har vist sig at være en meget afgørende hindring for udvidelsen; at det faktisk først og fremmest er Amsterdamtraktaten, som i dag står i vejen for udvidelsen, fordi den jo indeholder denne nye regeringskonference, som tyskerne vil have, og som skal gå ud på at give EU flere magtbeføjelser?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Pernille Frahm: Jeg tror ikke, der vil være noget i vejen for, at kommissær Hans van den Broek med Kommissionens opbakning i øvrigt vil kunne præsentere de rapporter, der skal præsenteres ved slutningen af dette år, når vi under det finske formandskab skal gøre op, om der er yderligere lande, der skal rykkes op i den første gruppe, hvor – om jeg så må sige – de bilaterale, konkrete optagelsesforhandlinger skal i gang. Så jeg tror ikke, at der af den grund er risiko for at frygte en forsinkelse af udvidelsen. Problemet ligger ikke i Kommissionen. Problemet ligger i visse medlemslande, altså blandt de 15.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo først og fremmest er på grund af en omsorg for de nye landes muligheder for at klare den hårde konkurrence, at vi har forhandlinger om, hvor lang tid der skal gå. Det må vi jo gøre os klart. Det er også for at sikre, at de polske arbejdere, de estiske, de lettiske, de litauiske mennesker kan se et samfund vokse op og udvide sig, hvor man har fordele af markedsadgang, og hvor det ikke starter med, at man bliver rendt over ende.

Så til hr. Keld Albrechtsen: En forudsætning for, at man kan sige noget fornuftigt om Amsterdamtraktatens betydning for udviklingsprocessen, er jo, at den er trådt i kraft, og Amsterdamtraktaten er jo ikke trådt i kraft endnu.

Frankrig forventes først at ratificere her i løbet af en måneds tid eller så, og indtil den tid kan vi ikke sige noget ud over det holdningsmæssige. Og jeg mener som sagt, at Amsterdamtraktaten er en forudsætning for, at udvidelsen til sin tid kan blive en realitet i form af nye medlemslande.

Jeg synes i øvrigt, at vi har haft en fornuftig debat i dag og glæder mig til at fortsætte debatten, også om det her emne, og jeg har ikke yderligere kommentarer.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren gør fuldstændig korrekt opmærksom på, at Amsterdamtraktaten ikke er trådt i kraft, men derfor kan vi jo godt se, hvordan Amsterdamtraktaten kommer til at fungere som en stopklods, som en blokade for udvidelsen.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at den tyske regering ønsker indkaldt en regeringskonference med det formål at behandle de institutionelle reformer, som